

ת"פ 43731/07/16 - מדינת ישראל נגד יהודה דיין (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

22 בפברואר 2017

ת"פ 43731-07-16 מדינת ישראל נ' דיין (עציר)

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד מזור טפירו

נגד

יהודה דיין (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י בא-כוחו עו"ד שחדה אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, ב - 3 עבירות איזמים (לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977); עבירה של הפרת הוראה חוקית (עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל); עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (כנגד בת זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל); ועבירה של הסגת גבול (עבירה לפי סעיף 447 (א) (1) לחוק הנ"ל).

עניינן של העבירות בהן הורשע הנאשם, בכך שכמפורט באישום הראשון, הנאשם הגיע לבית בו הוא מתגורר ביחד עם המתלוננת, זו לא פתחה את דלת הבית, ואז איים הנאשם על המתלוננת, שאם לא תאפשר לו להיכנס לבית, יבצע את הדברים המפורטים בכתב האישום המתוקן. בהמשך, איים על שוטר שהגיע למקום, במלל המפורט בכתב האישום.

סמוך לאחר הדברים האלו (בחלוף מספר שעות) שוחרר הנאשם על פי החלטת קצין משטרה, בתנאים מגבילים שכללו הרחקה מבית המגורים שבו התגורר עם המתלוננת, כמו גם, איסור יצירת קשר עימה, ומספר שעות לאחר מכן, הגיע הנאשם שוב לבית המגורים שבו התגורר עם המתלוננת, תוך הפרת תנאי שחרורו, אמר למתלוננת שהוא נוכח במקום, לאחר מכן תפס אותה, משך אותה אל תוך הכניסה לבניין ודחף אותה עד שזו נפלה ונפלה. בהמשך, אחז הנאשם בסכין, ואיים על המתלוננת ואולם מיד לאחר מכן הטמין את הסכין.

בנוסף, הסיג הנאשם גבול, בכך שנכנס לרכב חונה, השייך לאדם אחר, על מנת להסתתר משוטרים שחיפשו אחריו.

מעשי הנאשם חמורים והעבירות חמורות.

הנאשם פגע בערכים המוגנים הנוגעים לריבונות המתלוננת על גופה, לזכותה לשלוות חיים ולתחושת ביטחון אישי, פגע

עמוד 1

בערך המוגן הנוגע לציות ללא סייג לגורמי אכיפת החוק, ופגע בערך המוגן הנוגע לזכות הקניין של בעל הרכב, שאת גבולו הסיג.

בהינתן מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, סבורני כי מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה נכונים וראויים, ועל כן, קובע כי על מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון, לנוע בין מאסר על תנאי, לבין 10 חודשי מאסר בפועל, על מתחם העונש ההולם ביחס לאישום השני לנוע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל ועל מתחם העונש ההולם ביחס לאישום השלישי, בהינתן אופי הסגת הגבול, מקום שאין מחלוקת שהנאשם לא נכנס לרכב על מנת לגנוב מתוכו או לחבל בו או לבצע עבירה כנגד קניינו של בעל הרכב, אלא אך ורק על מנת להסתתר בתוך הרכב לפרק זמן קצר, סבורני כי על מתחם לו עתרה המאשימה, נכון אף הוא ועל המתחם לנוע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

משנקבעו שלושה מתחמי עונש, סבורני כי בעניינו של הנאשם דנן, ומכוח הוראות סעיף 40 יג' לחוק העונשין, יש מקום להשית עונש כולל אחד שישקלל את הענישה הראויה בתוך שלושת המתחמים, כמו גם את הצטברות מעשי העבירה.

ביחס לענישה בתוך המתחמים, אציין כבר עתה, כי נוכח חומרת העבירות ועברו הפלילי של הנאשם, ככלל, היה מקום להשית עונש ממושך הרבה יותר מהעונש שבדעתי להשית, ואציין כבר עתה, כי העונש שבדעתי להשית חורג במידה ניכרת מרמת הענישה שהיתה ראויה, בהינתן העבירות.

כאמור, בעניינו של הנאשם, ישנן מספר נסיבות שיש בהן בכדי להחריג את עניינו של הנאשם לקולא, ולהצדיק ענישה מקלה הרבה מעבר לענישה הראויה ביחס לעבירות האלו.

המתלוננת עצמה נשאה דברים בבית המשפט.

מעבר לעובדה שסבורני כי על בית המשפט, להימנע מפטרנליזם יתר וליתן משקל של ממש לעמדת נפגעת העבירה ככל שזו אכן מעוניינת לשקם את הקשר הזוגי עם הנאשם, הרי שיש ליתן לכך את המשקל המתאים.

בנוסף, מעדות המתלוננת עצמה, כמו גם מהנלמד מהבקשה לעיון חוזר שהוגשה, עולה כי הנאשם היה בעיצומו של תהליך שינוי משמעותי של אורחות חייו, ניסה לעבור הליך שיקומי משמעותי, לרבות השתלבות עצמית באשפוזית תוך נשיאה בנטל המימון.

עצם אמירת דבר איום על השוטרים חמור, ואולם גם כאן יש לזכור כי מדובר במלל שנאמר בעידנא דריתחא ולא לווה במעשה או במחווה מאיימת. כך גם יש ליתן הדעת לאותן נסיבות מיוחדות עליהן עמדתי ביחס לעבירה של הסגת הגבול, כמו גם, ההקשר שבמסגרתו בוצעה אותה עבירה.

בסופו של יום, בהינתן ההתרשמות מעדות המתלוננת עצמה, בהינתן המשקל הרב שנותן אני לעדות זו, בהינתן הניסיון השיקומי שעשה ועושה הנאשם, כנלמד בין השאר מהבקשה לעיון חוזר, ממנה עולה כי הנאשם פעמיים, בתקופה בה התנהלו הליכים אלו שהה באשפוזית לתקופה מצטברת ממושכת יחסית, דומה כי נסיבותיו של הנאשם חריגות ועל כן העונש שיושת יהא חריג בקולתו.

ככלל, מקום בו מופרים תנאי שחרור, צודקת גם צודקת באת כוח המאשימה, כי יש מקום להורות על חילוט משמעותי של הערבויות, שהרי אם לא כן, יזיק הדבר למוסד חלופת המעצר, מקום שהערבויות יתפסו, על ידי הציבור ככלי ריק חסר כל תוכן ונפקות.

לכל כלל יש יוצא מן הכלל.

בעניינו של הנאשם עצמו, נסיבות ההפרה הן שהנאשם לא עמד בכללי האשפוזית, הורחק מהמקום, והגם שהיה אמור להסגיר עצמו למשטרה, אותר בתוך יממה בתחנה המרכזית באשקלון.

בהינתן הנסיבות, בהינתן ההקשר הכולל, ובהינתן אי הרצון לפגוע במתלוננת עצמה מקום שמדובר בכיס משותף, לא בלי היסוס, סבורני כי ניתן להיעתר לבקשת בא כוח הנאשם, ולגלם את הבקשה לחילוט הערבויות במסגרת קנס בגובה הפיקדון, תוך הימנעות מחילוט הערבויות שנחתמו.

לאור כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים ויום אחד, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.7.16 עד יום 5.9.16, מיום 27.11.16 עד יום 28.11.16, ומיום 1.2.2017 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור מ שך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות מסוג עוון ו/או איומים ו/או הפרת הוראה חוקית.

ד. קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. לאור האמור בבקשת ב"כ הנאשם לעניין זה, הקנס יקוזז מהפיקדון שהופקד, במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה.

בנסיבות העניין, ובהינתן הקנס שהושת, לא מצאתי להוסיף ולדון בבקשה לחילוט הערבויות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבימ"ש המחוזי בבאר-שבע.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ז, 22/02/2017 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

הוקלדעלידינוריתג'רנו